

Judecătoria Bălți, Sediul Bălți - Penal/contravențional
str. Hotinului 43
Tel.:(231) 2-22-12; E-mail: jba@justice.md

Scrisoare de expediere a actului judecătoresc

Data: 05.03.2024

Nr. Dosar: 1-23080099-09-1-05062023

	Curtea Constituțională al Republicii Moldova	Adresa str. Al. Lăpușeanu, nr. 28, Chișinău,
--	---	---

Prin prezenta, *Judecătoria Bălți, Sediul Bălți - Penal/contravențional*, Vă expediază spre examinarea sesizarea depusă de avocatul Kovali Vladimir privind ridicarea excepția de neconstituționalitate a dispoziției prevederilor art. 352/1 alin.1 Cod penal pe cauza penală, de învinuirea lui BARLADEAN BORIS în comiterea infracțiunii prevăzute de art.352[1].Codul Penal.

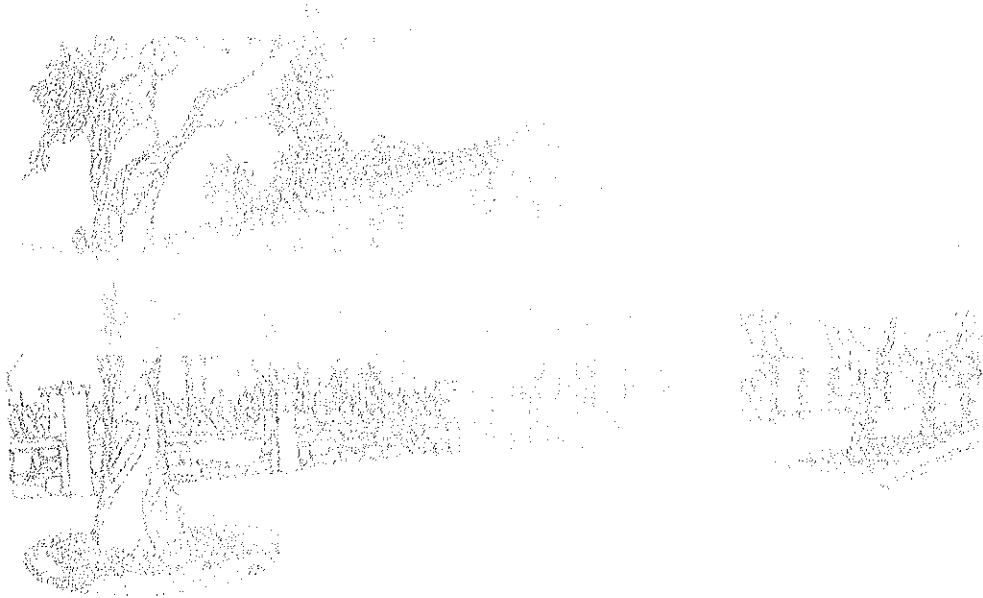
Atenție! Prezentul document conține date cu caracter personal. Distribuirea, prelucrarea și utilizarea acestora contrar prevederilor Legii nr.133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal constituie o faptă sancționabilă în conformitate cu normele legale aplicabile.

Anexă: copia încheierii privind admiterea demersului privind ridicarea excepția de neconstituționalitate a dispoziției prevederilor art. 352/1 alin.1 Cod penal, demersul apărătorului, sesizarea privind ridicarea excepția de neconstituționalitate a dispoziției prevederilor art. 352/1 alin.1 Cod penal .

Judecător: Andrei Guțu

Executor: Odainic Anna

Sesizare privind excepția de neconstituționalitate

A. Autorul excepției de neconstituționalitate¹**A.1. Persoană fizică****1. Nume** Barladean**2. Prenume** Boris**5. Reprezentant (dacă este cazul)** avocat Kovalî Vladimir**A.2. Persoană juridică****1. Denumire și sediu****2. Numărul și data înregistrării****3. Numele administratorului****4. Telefon și e-mail****5. Reprezentant****6. Adresa reprezentantului (va fi anonimată)****7. Telefonul și e-mail-ul reprezentantului (vor fi anonimizate)****A.3. Instanța de judecată****1. Denumirea instanței de judecată/sediu** judecătoria municipiului Bălți**2. Judecător/complet de judecată** Andrei Guțu**4. Adresa instanței de judecată** mun.Bălți str.Hotinului,43**5. Telefonul și e-mail-ul instanței de judecată** jba@justice.md

¹ Aici, autorul excepției de neconstituționalitate va alege rubrica relevantă, ștergându-le pe celelalte.

B. Informații pertinente despre cazul dedus judecării instanței de drept comun²

Potrivit acuzării înaintate în instanța de judecată BARLADEAN BORIS LILIAN, (a.n., cod personal -), originar din

, cetățean al Republicii Moldova, ocupând funcția de comandant pluton tehnic geniu companie geniu în cadrul Brigăzii 1 Infanterie motorizată, deținând gradul militar de locotenent, acționând în scopul încasării mijloacelor financiare destinate ca plată lunară pentru închirierea spațiului locativ, urmărind astfel producerea unor consecințe juridice pentru sine, contrar Regulamentului cu privire la modul de stabilire și plată a indemnizației lunare pentru închirierea spațiului locativ militarilor pe contract ai Armatei Naționale aprobat prin ordinul Ministrului apărării nr. 576 din 13.08.2018, unde sunt prevăzute cazurile de sistare a plății indemnizației lunare pentru închirierea spațiului locativ, fără a utiliza spațiul locativ și respectiv a domiciliu de facto în apartamentul luat în chirie, de pe adresa - mun. Bălți, strada Independenței nr. 102 ap. 60, cunoscând și despre încetarea acțiunii Contractului de locațiune din 28.10.2022, aferent imobilului indicat, a efectuat declarații necorespunzătoare adevărului către Comisia locativă a Brigăzii 1 Infanterie motorizată, care **reprezintă organul abilitat** cu dreptul de a stabili plata (eliberarea) indemnizației lunare pentru închirierea spațiului locativ, și anume, prin Rapoartele sale din 22.11.2022 și din 25.11.2022, scrise pe numele Comandantului Brigăzii 1 Infanterie motorizată, depuse ulterior la Comisia locativă a Brigăzii 1 Infanterie motorizată, a solicitat stabilirea plății și respectiv achitarea indemnizației lunare pentru închirierea spațiului locativ pentru luna noiembrie a anului 2022, potrivit contractului de locațiune încheiat aferent apartamentului de pe adresa - , având în vedere

că închiriaza în continuare și are nevoie de spațiu locativ respectiv, efectuând astfel falsuri în declarații, or Barladean Boris a menționat pe propria răspundere că nu sunt careva circumstanțe privind pierderea dreptului la plata indemnizației lunare pentru închirierea spațiului locativ conform Regulamentului cu privire la modul de stabilire și plată a indemnizației lunare pentru închirierea spațiului locativ militarilor pe contract ai Armatei Naționale aprobat prin ordinul Ministrului apărării nr. 576 din 13.08.2018, iar ca rezultat în baza Procesului-verbal nr. 414 din 25.11.2022 al ședinței Comisiei locative a Brigăzii 1 Infanterie motorizată și a Ordinului comandantului Brigăzii 1 Infanterie motorizată nr. 313 din 01.12.2022, militarul Barladean Boris a beneficiat și respectiv i-a fost achitată suma de 1900 lei MDL, pe când ultimul, nu a locuit de fapt în apartamentul vizat, cunoscând și despre rezilierea contractului de locațiune, în baza declarației locatorului, depusă la Serviciul Fiscal de Stat, începând cu 18.11.2022.

Astfel, BARLADEAN BORIS LILIAN se învinuiește de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 3521 alin. (1) Cod penal - Falsul în declarații, cu indicii de calificare — Declarația necorespunzătoare adevărului, făcută unui **organ competent** în vederea producerii unor consecințe juridice, pentru sine, atunci când, potrivit legii, declarația servește pentru producerea acestor consecințe.

² Această parte a formularului trebuie să conțină un rezumat al informațiilor pertinente referitoare la cauza dedusă judecării instanței de drept comun, i.e. instanței în fața căreia sau de care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate

C. Obiectul sesizării³

Controlul constituționalității sintagmei conținute în art. 352/1 din Codul penal :” Declarația necorespunzătoare adevărului, făcută unui organ competent” din motiv că nu corespunde criteriilor de calitate - accesibilitatea, previzibilitatea și claritate a Legii. Conform acestui articol falsul în declarații îl reprezintă ceea ce e necorespunzătoare adevărului, **făcută unui organ competent** în vederea producerii unor consecințe juridice, pentru sine sau pentru o terță persoană, atunci când, potrivit legii sau împrejurărilor, declarația servește pentru producerea acestor consecințe. Din conținutul normei se constată că, legiuitorul nu a indicat exhaustiv care sunt organele competente, pasibile încadrării în componența de infracțiune indicate.

Norma abordată este inclusă în Capitolul XVII „Infracțiuni contra Autorităților Publice și Securității Statului”, fapt care fundamentează poziția doctrinarilor, care indică că obiectul juridic special îl constituie relațiile sociale cu privire la încrederea publică în declarații servind producerii unor consecințe juridice, făcute unui organ competent. Conform interpretării tehnico-legislative, deducem că legiuitorul, prin includerea normei în capitolul menționat, a avut scopul protejării declarațiilor date de subiecții infracțiunii încriminate de art.352/1 Cod penal, circumstanțe care în continuare urmează a fi raportate la practica judiciară. Prin decizia Curții Constituționale a fost sistat procesul privind excepția de neconstituționalitate a termenilor „declarația” și „organ competent” din art. 352/1 alin.(1) din Codul penal, dar, în pct.32 Curtea a statuat că, *în practica judiciară recentă (decizia Curții de Apel Bălți din 26 iulie 2017, în dosarul nr.1a -776/2016; decizia Curții Supreme de Justiție din 17 aprilie 2018, în dosarul nr.1ra-48. 2018) a fost interpretat că termenul „organ competent” din articolul 352/1 din Codul penal nu include instanțele judecătorești și organele de urmărire penală. De altfel, Curtea constată că, potrivit acestei interpretări, depunerea declarațiilor false în fața instanțelor judecătorești și ale organelor de urmărire penală, inclusiv de către avocați, nu poate atrage răspunderea prevăzută de articolul 352/1 alin.(1) din Codul penal. Plenul Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție, la 07 februarie 2019 prin Decizia în interesul Legii nr. 4-1r/1-4/2019, a stabilit că, întru asigurarea interpretării și aplicării unitare a legii penale se stabilește că depunerea declarațiilor necorespunzătoare adevărului, în fața instanțelor judecătorești și a organelor de urmărire penală, inclusiv de către avocați, nu poate atrage răspunderea, prevăzută de art. 352/1 alin. (1) Cod penal, ori, termenul „organ competent” din art. 352/1 Cod penal nu include instanțele judecătorești și organele de urmărire penală. Astfel, din conținutul Deciziei în Interesul Legii și Decizia Curții Constituționale precitate, este dedus raționamentul că nu pot fi reținute la calificarea infracțiunii prevăzute de art.352/1 alin.1) Cod penal în calitate de organ competent instanțele judecătorești și organele de urmărire penală însă definiția de ”organ competent ” n-a fost explicată.*

³ În această parte a formularului se vor menționa prevederile contestate în fața Curții Constituționale, potrivit competenței sale ration materiae. Aceste prevederi trebuie să fie aplicabile la soluționarea cauzei în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

D. Argumentarea incidenței unui drept sau a mai multor drepturi din Constituție⁴

Articolul 20 din Constituția R.Moldova

Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

Articolul 23

Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

„(1) Fiecare om are dreptul să i se recunoască personalitatea juridică.

(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.”

Articolul 26

Dreptul la apărare

„[...]

(4) Amestecul în activitatea persoanelor care exercită apărarea în limitele prevăzute se pedepsește prin lege.”

Articolul 114

Înfăptuirea justiției

„Justiția se îndeplinește în numele legii numai de instanțele judecătorești.”

Articolul 115

Instanțele judecătorești

„(1) Justiția se îndeplinește prin Curtea Supremă de Justiție, prin curțile de apel și prin judecătorii.

[...]

9. Prevederile relevante ale Codului penal al Republicii Moldova, adoptat prin Legea nr. 985 din 18 aprilie 2002, sunt următoarele:

Articolul 352/1

Falsul în declarații

„(1) Declarația necorespunzătoare adevărului, făcută unui organ competent în vederea producerii unor consecințe juridice, pentru sine sau pentru o terță persoană, atunci când, potrivit legii sau împrejurărilor, declarația servește pentru producerea acestor consecințe, se pedepsește cu amendă în mărime de până la 950 unități convenționale sau cu închisoare de până la 1 an cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani.

[...]

Prevederile relevante ale Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale sunt următoarele:

Articolul 7

Nicio pedeapsă fără lege

„1. Nimeni nu poate fi condamnat pentru o acțiune sau o omisiune care, în momentul în care a fost săvârșită, nu constituia o infracțiune, potrivit dreptului național sau internațional. De asemenea, nu se poate aplica o pedeapsă mai severă decât aceea care era aplicabilă în momentul săvârșirii infracțiunii.

Legea nr.780-XV din 27 decembrie 2001 privind actele legislative

Articolul 3

Trăsăturile și calitatea actului legislativ

⁴ În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va argumenta de ce consideră aplicabil unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție, adică va argumenta dacă există o ingerință în unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție.

„[...] (2) Actul legislativ trebuie să respecte condițiile legalității, accesibilității, **preciziei** și, o dată intrat în vigoare, este executoriu și opozabil tuturor subiecților de drept.”

Articolul 4

Principiile de bază ale legiferării

„(1) Actul legislativ trebuie să corespundă prevederilor tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, principiilor și normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional, inclusiv legislației comunitare.

[...]

(3) La elaborarea, adoptarea și aplicarea actului legislativ se respectă principiile:

- a) oportunității, coerenței, consecvenței și **echilibrului între reglementările concurente**;
- b) consecutivității, stabilității și predictibilității normelor juridice;
- c) transparenței, publicității și accesibilității.”

Articolul 37

Intervenirea abrogării

„[...]”

(2) Abrogarea intervine în următoarele cazuri:

- a) pentru a omite dispozițiile dintr-un act legislativ care au intrat în conflict cu dispozițiile unui alt act legislativ de aceeași forță juridică sau de o forță juridică superioară;
- b) pentru a evita eventualele paralelisme în legislație;
- c) pentru a înlătura discrepanțele și **neclaritățile**;
- d) pentru a degreva fondul juridic de norme desuete.”

În situația descrisă, raportând dispozițiile legale predate la circumstanțele speței considerăm că norma legală, a cărei constituționalitate se cere a fi verificată, face parte din categoria actelor normative prevăzute expres și exhaustiv de art. 135 al Constituției, excepția de neconstituționalitate fiind ridicată de parte în proces. Prevederile legale vizate fiind pertinente pricinii, deoarece la ele a făcut referire acuzatorul la întocmirea rechizitoriului. Circumstanțe reținute și acceptate de instanța de fond la momentul soluționării chestiunii de competență, acceptare și punere pe rol a acțiunii penale, pot fi aplicate în continuare la soluționarea cauzei. Nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale, ce ar avea ca obiect controlul constituționalității normei legale contestate. Cererea de recurs fiind acceptată pentru examinare, instanța dispunând intentarea procedurii.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat că „nu poate fi considerată «lege» decât o normă enunțată cu suficientă precizie, pentru a permite individului să-și regleze conduita. Individul trebuie să fie în măsură să prevadă consecințele ce pot decurge dintr-un act determinat”; „o normă este previzibilă numai atunci când este redactată cu suficientă precizie, în așa fel încât să permită oricărei persoane – care, la nevoie poate apela la consultanță de specialitate – să își corecteze conduita”; „în special, o normă este previzibilă atunci când oferă o anumită garanție contra atingerilor arbitrare ale puterii publice”. Sub acest aspect, principiul securității juridice se corelează cu un alt principiu, dezvoltat în dreptul comunitar, și anume principiul încrederii legitime. Potrivit jurisprudenței Curții de Justiție a Comunităților Europene (de exemplu cauzele *Facini Dori v Recre*, 199421, *Foto-Frost v Hauptzollamt Lübeck-Ost*, 198722), principiul încrederii legitime impune ca legislația să fie clară și predictibilă, unitară și coerentă. De asemenea, impune limitarea posibilităților de modificare a normelor juridice, stabilitatea regulilor instituite prin acestea. În acest context evidențiem că CtEDO, în jurisprudența sa constantă, pune accent pe importanța asigurării calității legii, sub aspect de claritate, accesibilitate și previzibilitate, instituind o serie de repere, pe care legiuitorul trebuie să le aibă în vedere pentru respectarea acestor exigențe. Astfel, Curtea Europeană a accentuat că nu poate fi considerată „LEGE” decât o normă enunțată cu suficientă precizie, pentru a permite individului să-și corecteze conduita, iar testul preciziei Legii impune ca Legea, în situațiile în care oferă o anumită marjă de discreție, să indice cu suficientă claritate limitele acesteia (cauza *Silver și alții vs Regatul Unit*, hotărârea din 25 martie 1983, §80). La fel, Curtea Constituțională în Hotărârea nr. 26 din 23 noiembrie 2010 a reținut că,

pentru a corespunde celor trei criterii de calitate - accesibilitate, previzibilitate și claritate, norma legală trebuie să fie formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite. În caz contrar, cu toate că Legea conține o normă de drept care aparent descrie conduita persoanei în situația dată, persoana poate pretinde că nu-și cunoaște drepturile și obligațiile. Într-o astfel de interpretare, norma ce nu corespunde criteriilor clarității este contrară art. 23 din Constituție [...]. De asemenea, în Hotărârea nr. 26 din 27 septembrie 2016 Curtea Constituțională a accentuat că, la elaborarea unui act normativ, legiuitorul trebuie să respecte normele de tehnică legislativă pentru ca acesta să corespundă exigențelor de calitate, iar textul legislativ trebuie să corespundă principiului unității materiei legislative sau corelației între textele regulatorii, pentru ca persoanele să-și poată adapta comportamentul la reglementările existente, ce exclud interpretările contradictorii sau concurența între normele de drept aplicabile. Astfel, Curtea Constituțională a reținut că previzibilitatea și claritatea constituie elemente *sine qua non* ale constituționalității unei norme, care în activitatea de legiferare acestea nicidecum nu pot fi omise. Curtea Constituțională menționează că principiul constituțional al preeminenței dreptului și al legalității constituie valori fundamentale ale statului de drept. În Hotărârea nr. 21 din 22 iulie 2016, Curtea a statuat că:

„52. [...] preeminența dreptului se asigură prin întreg sistemul de drept inclusiv prin normele penale, acestea caracterizându-se prin anumite trăsături proprii, distinctive în raport cu alte categorii de norme, ce se diferențiază între ele prin caracterul și structura lor, prin sfera de incidență.”

De asemenea, în Hotărârea nr. 25 din 13 octombrie 2015, Curtea a statuat că:

„33. [...] preeminența dreptului generează, în materie penală, principiul legalității delictelor și pedepselor și principiul inadmisibilității aplicării extensive a legii penale, în detrimentul persoanei, în special prin analogie.”

Garanțiile constituționale prevăzute de art. 22 din Constituție, de rând cu prevederile art. 7 din Convenția Europeană, consacră principiul legalității incriminării și pedepsei penale.

Astfel, pe lângă interzicerea, în mod special, a extinderii conținutului infracțiunilor existente asupra unor fapte care anterior nu constituiau infracțiuni (*nulla poena sine lege*), principiul legalității incriminării prevede și cerința conform căreia legea penală nu trebuie interpretată și aplicată extensiv în defavoarea acuzatului prin analogie (*nullum crimen sine lege*).

În cauza *Dragotoniuc și Militaru-Pidhorni v. România* (hotărâre din 24 mai 2007) Curtea Europeană a statuat:

„Ca o consecință a principiului legalității condamnărilor, dispozițiile de drept penal sunt supuse principiului de strictă interpretare.”

În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut că garanțiile instituite în Constituție impun ca doar legiuitorul să reglementeze conduita incriminată, astfel încât fapta, ca semn al laturii obiective, să fie cert definită, dar nu identificată prin interpretarea extensivă de către cei care aplică legea penală. O astfel de modalitate de aplicare poate genera interpretări abuzive. Cerința interpretării stricte a normei penale, ca și interdicția analogiei în aplicarea legii penale, urmăresc protecția persoanei împotriva arbitrarului (Hotărârea Curții Constituționale nr. 21 din 22 iulie 2016).

E. Argumentarea pretensei încălcări a unuia sau a mai multor drepturi garantate de Constituție⁵

Conform prevederilor din alin.2 din art.23 din Constituția Republicii Moldova :” Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative. ”

Prin art.20 din Constituția Republicii Moldova se garantează :” Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.”

Pentru a oferi destinatarilor legii securitate juridică, orice lege trebuie să îndeplinească anumite condiții de calitate. Exigența calității legii este conturată prin prisma principiului securității juridice în componența condițiilor de previzibilitate și claritate a legii.

În acest sens, Curtea Constituțională menționează că dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle sale, consacrat în articolul 23 alin.(2) din Constituție, implică adoptarea de către legiuitor a unor legi accesibile, previzibile și clare.

În acest sens, în Hotărârea nr.26 din 23 noiembrie 2010, Curtea a reținut că:

„Pentru a corespunde celor trei criterii de calitate – accesibilitate, previzibilitate și claritate – norma de drept trebuie să fie formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite. În caz contrar, cu toate că legea conține o normă de drept care aparent descrie conduita persoanei în situația dată, persoana poate pretinde că nu-și cunoaște drepturile și obligațiile. Într-o astfel de interpretare, norma ce nu corespunde criteriilor clarității este contrară art.23 din Constituție [...]”

Curtea Europeană în jurisprudența sa a subliniat importanța asigurării accesibilității și previzibilității legii, instituind o serie de repere, pe care legiuitorul trebuie să le aibă în vedere pentru respectarea acestor exigențe.

Astfel, Curtea Europeană a menționat că „nu poate fi considerată „lege” decât o normă enunțată cu suficientă precizie, pentru a permite individului să-și corecteze conduita. [...] În special, o normă este previzibilă atunci când oferă o anume garanție contra atingerilor arbitrare ale puterii publice” (Amann vs. Elveția, 16 februarie 2000, § 56).

De asemenea, Curtea Europeană a statuat că nivelul de precizie al legislației interne „depinde într-o măsură considerabilă de conținutul actului normativ avut în vedere, domeniul pe care este menit să-l acopere, numărul și statutul celor cărora le este adresat” (Chorherr v. Austria, 25 august 1993, § 25). Testul preciziei legii impune ca legea, în situațiile în care oferă o anumită marjă de discreție, să indice cu suficientă claritate limitele acesteia (Silver și alții v. Regatul Unit, 25 martie 1983, § 80).

Astfel la elaborarea unui act normativ legiuitorul trebuie să respecte normele de tehnică legislativă pentru ca acesta să corespundă exigențelor de calitate. Astfel, pentru a exclude orice echivoc, textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure.

Prin urmare, destinatarii trebuie să fie în măsură să prevadă consecințele ce pot decurge dintr-un act determinat doar în baza prevederilor care îl specifică, adică prin aplicarea simplă a regulilor de interpretare lingvistică sau prin aplicarea actelor subordonate acestui act.

⁵ În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va argumenta, după caz, de ce consideră că îi este încălcat unu sau mai multe drepturi garantate de Constituție. Este recomandabil ca acesta să urmeze, în argumentarea sa, următorii pași: (1) dacă ingerința în unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție este prevăzută de lege; în caz afirmativ, (2) dacă ingerința urmărește realizarea unui scop legitim permis de Constituție; în caz afirmativ, (3) dacă există o legătură rațională între ingerință și scopul legitim urmărit în caz afirmativ, (4) dacă ar putea fi instituite alte măsuri legislative la fel de eficiente și mai puțin intruzive pentru dreptul/drepturile fundamentale în discuție; în caz afirmativ, (5) dacă ingerința este proporțională cu scopul legitim urmărit.

Textul legislativ trebuie să corespundă principiului unității materiei legislative sau corelației între textele regulatorii, pentru ca persoanele să-și poată adapta comportamentul la reglementările existente, ce exclud interpretările contradictorii sau concurența între normele de drept aplicabile. Astfel, legea trebuie să reglementeze în mod unitar, să asigure o legătură logico-juridică între dispozițiile pe care le conține, iar în cazul unor instituții juridice cu o structură complexă să prevadă elementele ce disting particularitățile lor.

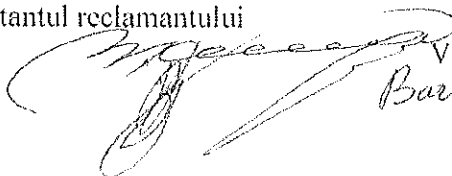

Felul în care este expusă sintagma din norma legii vizată în prezent, nu permite a continua examinarea cauzei penale nefiind definitivată latura obiectivă a normei de drept penal. Astfel, cerințele de calitate a legii necesită a fi îndeplinite în ceea ce privește atât **definiția** unei infracțiuni, cât și **pedeapsa** prevăzută pentru acea infracțiune. Or, calitatea legii penale constituie o condiție vitală pentru menținerea *securității raporturilor juridice* și ordonarea eficientă a relațiilor sociale.

F. Lista documentelor relevante (dacă este cazul)⁶

G. Declarația și semnătura autorului sesizării⁷

Subsemnatul, declară pe propria onoare că informațiile prezentate Curții sunt veridice.

Reprezentantul reclamantului
Avocatul

 Vladimir Kovali
 Baruchian Boris

⁶ În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va enumera documentele relevante (extrasul cu prevederile normative contestate, alte hotărâri sau decizii ale Curții Constituționale cu un obiect similar, alte hotărâri sau decizii cu obiect similar pronunțate de alte curți constituționale, jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, studii de drept comparat), pe care le va anexa.

⁷ În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va declara pe propria sa onoare că informațiile prezentate Curții sunt veridice, semnând la final.

ÎNCHEIERE
În numele Legii

29 februarie 2024

m.Bălți R.Moldova

Judecătoria Bălți sediul Central

Instanța de judecată compusă din:

Președintele ședinței, judecătorul Guțu Andrei,

Grefier Moroșan Loredana,

Cu participarea: -procurorului Mărgineanu Ivan, -avocatului Kovali Vladimir, -
inculpatului Barladean Boris,

examinînd în ședință publică sesizarea avocatului Kovali Vladimir privind ridicarea
excepției de neconstituționalitate a prevederilor art.352/1 alin.(1) Cod Penal pe cauza
penală de învinuire a lui Barladean Boris în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 352/1
alin.(1) Cod penal,

a c o n s t a t a t:

1. La 05.06.2023 în adresa Judecătoriei Bălți sediul Central a parvenit spre examinare
cauza penală de învinuire a lui Barladean Boris în comiterea infracțiunii prevăzute de art.
352/1 alin.(1) Cod penal.

2. În ședința de judecată din 16.02.2024 avocatul Kovali Vladimir care acționează în
apărarea drepturilor și intereselor inculpatului Barladean Boris, a înaintat instanței de
judecată demers privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor
art.352/1 alin.(1) Cod Penal, anexînd și sesizarea adresată Curții Constituționale a RM.

3. Inculpatul a susținut demersul depus de apărător.

4. Acuzatorul de stat a lasat soluționarea demersului la discreția instanței.

5. Audiind participanții la proces, studiind materialele dosarului, instanța de judecată
consideră că demersul urmează de admis din următoarele considerente.

6. În conformitate cu art.39 al.(4) CPP, dacă în procesul judecării pricinii se constată
că norma de drept ce urmează a fi aplicată sau care a fost deja aplicată este în contradicție
cu prevederile Constituției Republicii Moldova, iar controlul constituționalității actului
normativ este de competența Curții Constituționale, instanța de judecată formulează o
sesizare a Curții Constituționale pe care o transmite prin intermediul Curții Supreme de
Justiție.

7. Conform Hotărîrii Curții Constituționale nr.2 din 09.02.2016, pentru interpretarea
art.135 al.(1) lit.a) și g) din Constituția Republicii Moldova, excepția de
neconstituționalitate poate fi ridicată în fața instanței de judecată de către oricare dintre
părți sau reprezentantul acesteia, precum și de către instanța de judecată din oficiu.

8. Înalta Curte a statuat că, sesizarea privind excepția de neconstituționalitate se
prezintă Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții
Supreme de Justiție, curților de apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza, în
temeiul aplicării directe a art.135 al.(1) lit.a) și g) din Constituția Republicii Moldova.

9. Totodată, judecătorul ordinar nu se pronunță asupra temeiniciei sesizării sau asupra
conformității cu Constituția a normelor contestate, limitîndu-se exclusiv la verificarea
întîrîrii următoarelor condiții: a) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la
art.135 al.(1) lit.a) din Constituție; b) excepția este ridicată de către una din părți sau
reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;
c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; d) nu există o hotărîre
anterioară a Curții avînd ca obiect prevederile contestate.

10. În conformitate cu art.art.39 alin.(4) CPP, art.135 al.(1) lit.a) și g) din Constituția Republicii Moldova RM, art.7 CPP, instanța de judecată

d i s p u n e:

Demersul avocatului Kovali Vladimir privind ridicarea excepția de neconstituționalitate a dispoziției prevederilor art. . 352/1 alin.1 Cod penal, se admite.

Se remite pentru examinare Curții Constituționale a Republicii Moldova, conform competenței, sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a dispoziției prevederilor art. 352/1 alin.1 Cod penal.

Încheierea este definitivă.

Judecătorul

Guțu Andrei